

im ÇKDa.

वैतमक adj. von वैतमकीया gaṇa वित्त्वकादि zu P. 6, 4, 153.

वैतसेन m. patron. des Purūravas Bṛā. P. 11, 26, 35. वीता सेना स्त्रीभावं प्राप्ता यस्य तस्य स्त्रीभावं प्राप्तस्य पुत्रो वैतसेनः पुद्गवाः Comm. Aus dem missverstandenen instr. वैतसेन RV. 10, 93, 4 gebildet.

वैतस्त adj. von der Vitastā kommend, in ihr enthalten Rāśa-Tar. 1, 28, 3, 362.

वैतस्तिष्क (von वितस्ति) adj. eine Spanne lang: Pfeile (gebraucht, wenn der Feind unmittelbar vor Einem steht) MBh. 7, 4920, fg. 8796. HARIV. 8488. 8491.

वैतृक्ष्य (von वीतृक्ष्य) 1) m. patron. Āṇv. Ça. 12, 10, 10. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 53, 9, 11. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 508, Çl. 32. Aruṇa Verfasser von RV. 10, 91. RV. ANUKR. plur. AV. 5, 18, 10, 19, 1. MBh. 13, 1965. 1978. 2126. — 2) n. N. eines Sāman PĀṆĀV. Br. 9, 1, 8. LĀṬJ. 7, 2, 1. 13. Ind. St. 3, 237, b. वैतृक्ष्यमोकोनिधनम् desgl. ebend.

वैताद्य m. N. pr. eines Berges Çatr. 1, 345. 2, 349. vielleicht वैताद्य (von वित्ताद्य) zu lesen.

वैतान (von वितान) 1) adj. auf die vertheilten Feuer bezüglich u. s. w. ÇĀṆH. Çr. 4, 15, 10. PĀṆ. GṆH. 3, 10. वैताने कर्मणि तते MBh. 1, 2437. 6387. 3, 14953. HARIV. 13231. कर्म वैतानसंभवम् MBh. 3, 15146. वैतानि-पासनाः क्रियाः JĀṆ. 3, 17. अग्रयः M. 6, 25. ÇĀ. 83. कल्प्य Verz. d. Oxf. H. 53, b, 38. शात्पुदक ÇĀ. Çr. 43, 12. n. so v. a. वैतानं कर्म. नित्यानि विनिवर्तसे वैतानवर्षम् PĀṆ. bei KULL. zu M. 5, 84. °कुशल M. 11, 37. °नित्य MBh. 12, 2335. °स्य 13, 3515. वैताने समुपहरे 14, 784. °कल्प्य AV. PARIÇ. in Verz. d. B. H. 92 (49). °सूत्र, °प्रापश्चित्सूत्र Ind. St. 9, 175. — 2) aus metrischen Rücksichten st. वितान Traghimmel, Baldachin Bṛā. P. 3, 23, 19. = वितानसमूह Comm., was aber nicht richtig ist, da das Wort im pl. steht und ausserdem विचित्र vor sich hat. — 3) m. patron. Ind. St. 3, 281. वैतायन v. l.

वैतानिक (wie eben) adj. = वैतान 1): कर्मन् Āṇv. GṆH. 1, 1, 1. Ça. 1, 1, 2. M. 7, 78. MBh. 13, 3067. Bṛā. P. 4, 1, 61. 6, 3, 25. विधि 7, 14, 16. ÇUDDHIT. im ÇKDa. Feuer KĀṬJ. Çr. 1, 1, 18. JĀṆ. 1, 97. ऋषिक्त्रि M. 6, 9. शात्पुदक ÇĀ. 31, 11. द्विजाः Brahmanen, welche die Vorschriften in Betreff der Vertheilung der Feuer beobachten, Bṛā. P. 10, 40, 5.

वैतायन m. patron. Ind. St. 3, 281. वैतान v. l.

वैताल adj. (f. ई) zu den Vetāla in Beziehung stehend, sie betreffend: कृत्यवैतालादिषु कर्मसु VARĀH. BṛH. S. 69, 37. वैताली सुन्दरी ein best. Metrum, = वैतालीय Comm. zu GHAT. 19.

वैतालकि m. N. pr. eines Lehrers des Rgveda VP. 278.

वैतालिक (von 2. वि + ताल) 1) m. Bards, Lobsänger eines Fürsten (sein Beruf ist es auch, die Tageszeiten anzugeben; im Drama erscheinen öfters ihrer zwei zugleich) AK. 2, 8, 3, 65. H. 794. an. 4, 35. MED. K. 213. HALĀJ. 2, 280. PRATĪPAR. 28, a, 9. MBh. 1, 6940. 12, 1386. R. GORR. 2, 12, 86. 117, 17. ÇIÇ. 5, 67. ÇĀ. 62, 1. VIKR. 17, 1. 88, 2. MĀLAV. 61, 18. RATNĀV. 18, 4. VARĀH. BṛH. S. 87, 12 (= नगाचार्य Comm.). KATHĀS. 44, 185. Bṛā. P. 7, 8, 51. — 2) m. = खेटिताल MED. = खडिताल H. an.; vgl. खेटिताल. Vielleicht ist खडिताल zu lesen, womit ein best. Tact ge-

meint sein könnte. — 3) adj.: वैतालिकानो (man hätte वैतालिकानो erwartet) विद्यानां ज्ञानम् unter den 64 Künsten Comm. zu Bṛā. P. 10, 45, 36. व्यायामिकानो st. dessen Verz. d. Oxf. H. 217, a, 20.

वैतालिन m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBh. 9, 2569. Steht neben गीततालिन, geht also gleichfalls auf 2. वि + ताल zurück.

वैतालोप 1) adj. zu den Vetāla in Beziehung stehend, sie betreffend u. s. w.: कर्मन् VARĀH. BṛH. S. 104, 59. Ind. St. 3, 310. — 2) n. ein best. Metrum COLBR. Misc. Ess. II, 78. fg. 153. Ind. St. 3, 307. fgg. VARĀH. BṛH. S. 104, 54. 59. Verz. d. B. H. No. 814.

वैतुल (vielleicht von वितुल), वैतुलकन्थ n. gaṇa चिक्पादि zu P. 6, 2, 125.

वैतृक्ष्य (von वितृक्ष्य) n. Befreiung vom Durst, Stillung des Durstes: आयः शुद्धा भूमिगता वैतृक्ष्यं यामु गोर्मवेत् M. 5, 128. das Freisein von einem Begehren, Stillung des Verlangens, Gleichgiltigkeit gegen Etwas: स्वाङ्कामुककामानां वैतृक्ष्यं किं न गच्छसि MBh. 12, 11534. पत्प्रपुक्ता जन्तुर्यं वैतृक्ष्यं नाधिगच्छति 14, 880. RĀśa-Tar. 3, 257. Bṛā. P. 9, 18, 40. चतुषः (subj.) SĀ. D. 168, 11. गुणः ° Gleichgiltigkeit gegen Jogas. 1, 16. GAUPAD. zu SĀṆHJAK. 23. SARVADARÇANAS. 59, 9.

वैतापत्य (von वित्तापत्य) adj. zu Kubera in Beziehung stehend, ihn betreffend MBh. 7, 9466.

वैत्रक adj. von वैत्रकीया gaṇa वित्त्वकादि zu P. 6, 4, 153.

वैत्रकीयवन n. N. pr. einer Oertlichkeit (= एकचक्रा NĪLAK.) MBh. 3, 415 nach der Lesart der ed. Bomb.; वैत्र° ed. Calc.

वैत्रामुर m. N. pr. einer Asura Verz. d. Oxf. H. 58, a, 13. — Vgl. वैत्रामुर.

वैद (von विद) 1) parox. m. patron. P. 4, 1, 104. Schol. zu 2, 4, 58. des Hiraṇjadant AR. Br. 3, 6 (वैद v. l.). Āṇv. Ça. 12, 10, 9. SARVASĀRA in Ind. St. 1, 388. f. वैदी Schol. zu P. 4, 1, 15. 73. 8, 2, 4. वैद्यः स्त्रियः (da-gegen विदाः von Männern) 2, 4, 64. Schol. — 2) oxyt. adj. von वैद 1) in Verbindung mit ऋङ्, लक्षण, संघ (und षोष nach dem Vārtt.) P. 4, 3, 127. Schol. m. Bez. eines Trirātra Āṇv. Ça. 10, 2, 10. KĀṬJ. Ça. 23, 2, 8. LĀṬJ. 2, 2, 4. 9, 7, 8. MAÇAKA in Verz. d. B. H. 73 (VI, 7).

वैदग्ध्य 1) n. = वैदग्ध्य BHARATA im DVIRŪPAK. nach ÇKDa. Spr. (II) 544, v. l. — 2) f. ई dass. TRIK. 1, 1, 129. Schol. zu KĀṬJ. Ça. 30, 21. DAÇAR. 1, 3. SĀ. D. 45, 10. ऋक्षो निर्माणवैदग्धी विधातुः DHŪRTAS. 91, 13. KATHĀS. 20, 109.

वैदग्धकै adj. von विदग्ध gaṇa वराकादि zu P. 4, 2, 80.

वैदग्ध्य (von विदग्ध) n. Scharfsinn, Gewandtheit des Geistes, Klugheit, Erfahrung, Pfliffigkeit DAÇAR. 2, 45. 4, 80. SĀ. D. 412. PRATĪPAR. 3, a, 7. पाणिउत्पवैदग्ध्ययोः MĀLATI. 3, 20. 18, 7. 9. 129, 7. Spr. (II) 990. (I) 2838. KATHĀS. 1, 12. 6, 52. 47, 114. 49, 14. 54. 57, 66. 82, 4. 124, 166. RĀśa-Tar. 3, 181. Verz. d. Oxf. H. 188, a, 1. KULL. zu M. 2, 189. दुग्धजलभेदविधी (रुसस्य) Spr. (II) 544. कलासु KATHĀS. 49, 58. वा-वैदग्ध्य SĀ. D. 6, 4. वचन° KULL. zu M. 3, 115. तेषोवैदग्ध्यशीलवत् (das suff. gehört zu allen drei Wörtern) SĀ. D. 64. घ° Spr. 4437. am Ende eines adj. comp.: ग्राम्यवैदग्ध्यया परिभाषया Bṛā. P. 5, 2, 17.

वैदर्ते adj. = विदत् (partic. praes. von 1. विद) gaṇa प्रज्ञाद् zu P. 5, 4, 38.